

Neil T. Anderson

Biruință asupra întunericului

Editura Aqua Forte, 2008

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANDERSON, NEIL T.

Biruință asupra întunericului, Neil T. Anderson, trad. Dumitru Dorian,
Cluj-Napoca, Editura Aqua Forte, 2008

ISBN 978-973-7758-34-7

I. Dorian, Dumitru (trad.)

286.15

Traducerea: DUMITRU DORIAN

Lectura: Anton Horvath

Tehnoredactarea și grafica: Kitty Bojan

Editor: Voicu Bojan

Copyright © 1990 Regal Books, Copyright 2000 by NEIL T. ANDERSON

Originally published in the U.S.A. by Regal Books,

A Division of Gospel Light Publications, Inc

Ventura, CA 93006 U.S.A.

Copyright © 2008 pentru prezenta ediție: Editura Aqua Forte, Cluj

Editura Aqua Forte, Cluj-Napoca

tel. 0264.433263, 0744.524855, 0721.021177

www.aquaforte.com, e-mail: comenzi@aquaforte.com

Traducerea a fost făcută cu permisiunea editorului după originalul din limba engleză *Victory Over the Darkness*. Citatele biblice au fost extrase din varianta de traducere pr. Dumitru Cornilescu, editată de Societatea Biblică Română.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată în orice formă sau prin orice mijloace, exceptând cazul unor scurte citate sau recenzii, fără permisiunea prealabilă din partea editorului.

Dedic această carte

Soției mele Joanne, care îmi este tovarășă credincioasă, susținătoare înflăcărată, prietena și iubita cu care am depășit toate încercările până să ajung persoana pe care o dorește Dumnezeu.

Se mai dedică și copiilor mei Heidi și Karl. Voi sunteți cei dintâi în ochii mei și vă mulțumesc pentru că ați împărtășit mulți ani grei alături de mine. Nu v-ați dorit niciodată un tată atât de implicat în lucrarea pastorală, însă nici nu v-ați plâns vreodată. Vă iubesc pentru că sunteți niște copii atât de minunați. Imediat după dragostea mea pentru Dumnezeu, urmați voi.

Argument

„Până nu demult, scrierea unei cărți era un proiect pe care aveam de gând să-l realizez la pensie. Îmi place implicarea creștină, iar activitatea de sfătuire și învățare a oamenilor este viața mea. Așa că atunci când am luat parte la un seminar al scriitorilor la Universitatea Biola, anticipând cel de-al șaptelea meu an de profesorat, eram probabil singurul care nu aveam în proiect scrierea unei cărți”.

Am scris aceste cuvinte în urmă cu 10 ani, când a fost tipărită prima ediție a cărții de față, cea dintâi pe care am scris-o. Peste 30 de cărți, ediții adresate tineretului și ghiduri de studiu au ieșit de sub tipar în acești 10 ani care au trecut. Dumnezeu avea, în mod evident, alte planuri cu viața mea. Ed Stewart m-a ajutat la scrierea primei ediții a acestei cărți, iar o studentă la Talbot, pe nume Carolina, a dactilografiat primul manuscris. De-atunci încolo, am scris și dactilografiat de unul singur.

Sunt plin de recunoștință pentru sprijinul acordat de Gospel Light. Vă mulțumesc că ați avut încredere în mine atunci când am venit cu mesajul acestei cărți. Sunt încântat și surprins de faptul că s-au vândut și, sper, citit 700.000 de exemplare din prima ediție și mă bucur de numeroasele traduceri care s-au difuzat în întreaga lume. Sunt la fel de încântat de faptul că mi-ați solicitat să scot o a doua ediție, una aniversară la 10 ani. Multă apă a curs la vale de când prima ediție a fost tipărită. Am acumulat multă experiență în scriitură și m-am maturizat în mod considerabil. Prin urmare, cred că această a doua ediție este mult mai reușită decât prima.

Biruință asupra întunericului

Sunt recunoscător excelentului corp profesoral al Universității Biola, Școala de Teologie Talbot, unde am avut privilegiul de a preda timp de zece ani. Mulțumiri, cu deosebire, dr. Robert Saucy, care mi-a fost maestru, prieten și teolog favorit. Bob, nu ai idee cât apreciez sprijinul tău critic și bunăvoința de a citi ce am scris.

Mulțumesc lui Nick Boersma și Gary McIntosh, colegii mei de la departamentul de teologie practică. Vă apreciez ca prieteni și îmi place să lucrez în mijlocul vostru. Ajutorul vostru este neprețuit.

Sunt, de asemenea, recunoscător nenumăraților studenți de la Talbot, care m-au provocat să rămână ferm în credință și care mi-au permis să-mi împărtășesc gândurile cu ei.

Nimic, însă, nu s-ar fi făcut fără părinții mei, Marvin și Bertha Anderson. Vă mulțumesc pentru zestrea naturală pe care mi-ați dăruit-o și care mi-a făcut mai ușoară înțelegerea zestreii spirituale. Mii de exemple de viață s-au revărsat din învățăturile pe care le-am primit în anii tinereții petrecuți la ferma noastră din Minnesota. Vă mulțumesc că m-ați dus, plini de credință, cu voi la biserică și vă mulțumesc pentru climatul moral în care am fost crescut.

Pentru mine este o mare bucurie să-i văd pe oameni descoperindu-și propria identitate în Hristos și trăind o viață de biruințe. Gândul că mulți alții vor fi încurajați de cele scrise aici este minunat și le sunt încă o dată recunoscător tuturor celor ce au făcut această întâmplare posibilă.

Introducere

ÎMPRUMUTĂ-MI SPERANȚA

Cu ani în urmă, la începutul activității mele ca pastor, am inițiat o muncă de discipolat cu unul din tinerii bisericii noastre. Era prima mea încercare oficială de a educa pe cineva, în mod personal. Russ și cu mine ne-am hotărât să ne întâlnim în fiecare marți dimineața, urmând ca eu să-l îndrum într-un studiu biblic introductiv având ca temă dragostea. Am început cu mult elan. Russ abia aștepta să simtă că face progrese serioase înspre o maturitate creștină, iar eu eram dornic să-l ajut.

După șase luni, încă ne mai băteam capul cu același studiu introductiv despre dragoste, fără să ne îndreptăm coerent înspre ceva. Nu știu de ce, relația noastră tip Pavel-Timotei nu mergea. Russ nu părea să fi înaintat pe calea spirituală; se simțea învins și eu mă simțeam responsabil pentru înfrângerea lui – însă nu mai știam ce să fac. Speranțele și elanul nostru, cândva mari, privind maturizarea lui Russ, se dezumflaseră treptat, ca un balon ce scapă aer. Până la urmă, am lăsat-o baltă, renunțând la întâlniri.

Doi ani mai târziu, după ce m-am mutat în altă parohie, Russ a venit să mă vadă. Mi-a povestit ce se petrecuse în viața lui în timpul acelei scurte încercări de studiu – era o poveste ce îmi dezvăluia o parte secretă din viața sa, o parte despre existența căreia habar n-aveam. Russ era puternic implicat în lucruri necurate și nu era dispus să-mi împărtășească nimic din frământările lui. Simțeam eu că nu era chiar liber, însă nu aveam nici un indiciu despre ceea ce îl apăsa.

Pe vremea aceea, aveam puțină experiență privind oamenii robiți de păcat și eram hotărât să atac problema. La început crezusem că problema

Biruință asupra întunericii

era lipsa lui de voință privind terminarea studiului în sine, însă acum sunt convins că încercările mele cu el au eșuat din cu totul alte motive.

Apostolul Pavel a scris: „V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci *nu le puteați suferi*; și nici acum chiar *nu le puteți suferi*. Pentru că tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?” (1 Corinteni 3:2-3, italicele îmi aparțin). Se pare că, din cauza conflictelor nerezolvate din viețile lor, creștinii, ca ființe lumești, nu pot suferi bucatele tari ale Cuvântului lui Dumnezeu.

Aici am început să înțeleg că a-i îndruma pe oameni pe calea maturității creștine implică mai mult decât a parcurge pas cu pas un studiu biblic de zece săptămâni. Trăim într-o țară suprasaturată de materiale pe teme biblice, cărți, emisiuni de radio și televiziune, însă mulți creștini nu înaintează pe calea maturizării spirituale. Unii nu au în suflet mai multă dragoste acum decât aveau cu douăzeci de ani în urmă. Citim în 1 Timotei: „Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută”. (1:5).

Încă din acea vreme, concentrarea asupra muncii mele, atât ca pastor, cât și ca profesor, se întretăia cu lucrarea de predare și sfătuire creștină. Am pregătit și povățuit nenumărați oameni și am predat această „meserie” la nivel universitar, precum și în mod practic, în biserici și la conferințe susținute în multe localități din țară și de peste hotare. *Am descoperit un numitor comun la toți creștinii care întâmpină greutăți în credința lor. Nu știu cine sunt ei în Hristos, nici nu înțeleg ce înseamnă să fii copil al lui Dumnezeu.* De ce? Dacă „Înșuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu” (Romani 8:16), atunci de ce nu simt acest lucru?

În calitate de pastor, credeam că Hristos era răspunsul și că adevărul îi va face pe oameni liberi, dar nu știam în ce fel se va întâmpla acest lucru. Oamenii din biserica mea se confruntau cu probleme la care eu nu aveam răspunsuri, dar Dumnezeu le avea. Când Domnul m-a chemat să predau la Școala de Teologie Talbot, căutam eu însumi răspunsuri. Am început, treptat, să înțeleg cum să-i ajut pe oameni să-și rezolve conflictele personale și spirituale printr-o pocăință sinceră, supunându-se lui Dumnezeu și împotrivindu-se diavolului (vezi Iacov 4:7).

Educația pe care am primit-o la seminarul teologic m-a învățat despre Împărăția lui Dumnezeu, dar nu despre împărăția întunericului și despre faptul că „n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești” (Efeseni 6:12). De-a lungul nenumăratelor ore de intense ședințe de consiliere petrecute în compania unor creștini suferinzi, am început să înțeleg cum trebuie dusă lupta pentru câștigarea minților lor și cum aceștia pot fi transformați prin reînnoirea gândirii.

Sunt intrigat de modul în care am separat cele două lucrări, cea de discipolat, de formare, și cea de sfătuire, de consiliere. Discipolatul creștin se transformă prea adesea într-un program impersonal, în ciuda faptului că sunt folosite materiale teologice de calitate. Consilierea creștină s-a practicat intens într-o abordare personală, dar de multe ori este lipsită de o gândire teologică solidă. Eu cred că discipolatul și consilierea sunt, în context biblic, același lucru. Dacă ești un magistru bun, vei fi un bun sfătuitor și invers. Consilierea în cadrul unei relații de formare este procesul în care doi sau mai mulți oameni se întâlnesc în prezența lui Hristos, învață cum Cuvântul lui Hristos îi poate face liberi și, astfel, se pot conforma imaginii lui Dumnezeu umblând cu credință în puterea Sfântului Duh.

În vreme ce-mi lămuram toate aceste lucruri, familia mea a trecut printr-o experiență cumplită. Timp de 15 luni nu am știut dacă soția mea, Joanne, urma să trăiască sau să moară. Pierdeam tot ceea ce aveam. Dumnezeu mi-a dat ceva foarte drag, iar eu nu puteam să îndrept situația. Indiferent ce făceam, nimic nu se schimba. Dumnezeu m-a adus la capătul puterilor mele, astfel încât să o pot descoperi pe a Lui. Așa s-a născut Misiunea *Freedom in Christ*. Nimeni din cei ce citesc această carte nu știe mai bine decât mine că nu am puterea de a face pe cineva liber; numai Dumnezeu o poate face. Nu pot face la loc o inimă zdrobită; numai Dumnezeu o poate face. El este Minunatul Povățuitor. O inimă zdrobită este cheia către o lucrare duhovnicească plină de putere și elementul decisiv într-o relație de discipolat însoțită de povățuire. Mesajul și metoda s-au reunit.

Mai mult decât atât, convingerea mea este că atât relațiile de formare, cât și cele de sfătuire trebuie să înceapă acolo unde începe Biblia:

Biruință asupra întunericii

trebuie să avem o cunoaștere autentică a lui Dumnezeu și a identității noastre în calitate de copii ai Săi. Dacă l-am cunoaște cu adevărat pe Dumnezeu, comportamentul nostru s-ar modifica radical și imediat. Ori de câte ori s-au deschis cerurile pentru a se arăta slava lui Dumnezeu, oamenii care erau martori au fost schimbați profund și imediat. Cred că factorul hotărâtor în ceea ce privește sănătatea mintală și spirituală și libertatea în duh este o înțelegere reală a lui Dumnezeu și o relație corectă cu El. O gândire teologică justă este în mod indispensabil necesară unei mentalități sănătoase.

La câteva săptămâni după una dintre prelegerile mele, un prieten mi-a relatat povestea unei doamne creștine ce luase și ea parte la conferință. Timp de câțiva ani trăise într-o depresie profundă. A reușit să supraviețuiască căutând sprijin în prieteni, participând la trei ședințe pe săptămână la psiholog și luând o mulțime de sedative.

În timpul conferinței, această femeie și-a dat seama că sistemul ei de ajutor îi includea pe toți cei din jur și toate tratamentele posibile, numai pe Dumnezeu nu. Nu și-a adus toate neliniștile în fața lui Hristos și, în consecință, devenise dependentă de multe, dar nu și de El. Și-a luat programul conferinței acasă și a început să se concentreze asupra identității sale în Hristos, punându-și întreaga încredere că El va veni în întâmpinarea nevoilor ei de zi cu zi. A renunțat la toate celelalte puncte de sprijin (o practică pe care nu o recomand) și a hotărât să-și pună toate încrederea doar în Hristos, convinsă că o va scăpa de depresie. A început să trăiască prin credință și prin înnoirea minții, așa cum sugerau însemnările din conferință. După doar o lună de zile, era o persoană complet diferită. Cunoașterea lui Dumnezeu este indispensabilă maturizării și libertății.

Un alt punct în care învățătura se interferează cu sfătuirea este aria responsabilității individuale. Persoanele care își doresc un progres real pe calea maturității creștine pot beneficia, desigur, de pe urma sfaturilor venite din partea celorlalți, iar cei ce caută să se elibereze de trecut pot, de asemenea, să fie ajutați de ceilalți. Însă, în cele din urmă, fiecare creștin este responsabil pentru propria sa maturitate și libertate în Hristos. Nimeni nu te poate face să te dezvolți. Acest lucru este o problemă de decizie proprie și de responsabilitate zilnică. Nimeni nu îți poate rezolva problemele. Rezolvarea vine dintr-un proces pe care tu însuși trebuie să-l începi și să-l urmezi. Din fericire, nici unul dintre noi nu pășește singur

către libertate și maturitate. Hristosul ce locuiește în noi e dornic să ne însoțească la fiecare pas din drumul nostru.

Cartea de față este prima din cele două pe care le-am scris inspirate din educația și experiența pe care le-am dobândit în activitatea de predare și consiliere. Această carte se ocupă de problemele de fond ale maturității în Hristos. Vei afla cine ești de fapt în Hristos și cum poți să trăiești prin credință. Vei descoperi cum să umbli în Duhul Sfânt și cum să ai spiritul treaz la călăuzirea Sa. Să pășești în har înseamnă a trăi prin credință în puterea Sfântului Duh.

În această carte vei descoperi natura luptei ce se dă pentru câștigarea minții tale și vei afla de ce trebuie să-ți schimbi modul de gândire astfel încât să trăiești prin credință și să crești spiritual. Vei accede la modalități prin care îți vei putea stăpâni și controla emoțiile, precum și la moduri de a te elibera de rănilor sufletești prin credință și iertare.

În cea de-a doua mea carte, *The Bondage Breaker* (Harvest House Publishers), pun accentul pe libertatea în Hristos și pe conflictele de natură spirituală care îi afectează pe creștini. A fi viu și liber în Hristos este o premisă esențială pentru maturitatea creștină. Nu există maturizare instantanee. Ne va lua tot restul vieții să ne reînnoim mințile și să ne conformăm imaginii lui Dumnezeu, dar nu vom avea nevoie de atât de mult pentru a dobândi conștiința identității și libertății noastre în Hristos.

Îți sugerez să citești mai întâi această carte privind creșterea și maturizarea în Hristos, iar apoi să treci la problemele legate de conflictele spirituale și de libertate citind *The Bondage Breaker*.

Biruință asupra întunericului este într-un fel concepută asemănător unei epistole din Noul Testament. Prima parte a cărții relevă o bază doctrinară și definește termenii necesari pentru înțelegerea și adâncirea capitolelor mai practice care urmează. Vei fi, poate, tentat să sari peste prima parte pentru că pare mai puțin relevantă în ce privește trăirile zilnice, dar este foarte important să îți clarifici poziția și victoria alături de Hristos, cu scopul de a practica efectiv creșterea în El. Trebuie să știi ce să crezi înainte de a putea înțelege ce trebuie să faci.

Am discutat cu mii de oameni ca Russ, primul meu învățăcel. Sunt creștini, dar nu cresc și nu dau roadă. Sunt hotărâți să-l slujească pe Hristos, dar nu pot să lase totul în urmă și să trăiască în continuare o viață plină de sens și fructuoasă.

Biruință asupra întunericului

Aceștia trebuie să-și regăsească speranța în Hristos, după cum spune și poemul următor:

Împrumută-mi pentru o vreme speranța,
se pare că am rătăcit-o pe-a mea
Simțăminte fără nădejde, pierdute, mă însoțesc zilnic,
durerea și tulburarea îmi sunt tovarăși.
Nu știu încotro să mă întorc;
privind înainte spre viitor nu întrezăresc
imagini ale renăscutei speranțe.
Văd vremuri tulburi, zile îndurerate, tragedii.

Împrumută-mi pentru o vreme speranța,
se pare că am rătăcit-o pe-a mea.
Ține-mă de mână și îmbrățișează-mă,
ascultă-mi toate rătăcirile, vindecarea pare departe.
Drumul spre lumină e singuratic și lung.

Împrumută-mi pentru o vreme speranța,
se pare că am rătăcit-o pe-a mea.
Stai prin preajmă, am nevoie de prezența, inima și dragostea ta.
Privește-mi atât de reala durere prezentă.
Gânduri confuze și triste mă asaltează mereu.

Împrumută-mi pentru o vreme speranța,
vremea vindecării va veni curând
și-mi voi împărtăși învierea, speranța și dragostea cu alții.*

Reflectă cumva aceste cuvinte experiența ta și rezonează cu condiția ta de credincios? Te simți uneori prins în țesătura lumii, a cărnii și a diavolului până la punctul în care ajungi să te întrebi dacă tot creștinismul tău mai valorează ceva? Te temi uneori că nu vei fi niciodată ceea ce Dumnezeu te-a chemat să fii? Tânjești să continui pe calea maturizării și a experimentării libertății care ți-o promite Cuvântul lui Dumnezeu?

*Adaptare după poemul „Împrumută-mi speranța”, autor necunoscut

În paginile ce urmează vreau să-mi împărtășesc speranța cu tine. Maturitatea ta e un produs al timpului, presiunii, încercărilor, necazurilor, un rezultat al cunoașterii Cuvântului divin, o înțelegere a ceea ce ești în Hristos și o prezență a Sfântului Duh în viața ta. Probabil că deja ai din abundență primele patru ingrediente; cei mai mulți creștini le au. Lasă-mă să adaug din plin câteva doze din ultimele trei. Când creștinii sunt vii și liberi în Hristos, urmărește-i cum cresc!